

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/210/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200236
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200236.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Agrodružstvo Bystré, so sídlom v Bystrom 606, IČO: 36 485 055, proti žalovanému : Okresný úrad Prešov (predtým Správa katastra Prešov), Nám. mieru 3, 081 92 Prešov, za účasti: JUDr. Jozef Váško, správca konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Bystré v likvidácii, 094 34 Bystré, IČO: 00 209 121, Szakkayho 1, 040 01 Košice, zastúpeného: Advokátska kancelária Illeš, Šimčák, Bröstl, s.r.o., so sídlom Štúrova 27, 040 01 Košice, IČO: 36 861 472, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. Upo 1/2012/Ba zo dňa 2. februára 2012, konajúc o odvolaní žalobcu a žalovaného v 2. rade (proti výroku o trovách konania) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/7/2012-116 zo dňa 13. júna 2013, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/7/2012-116 zo dňa 13.06.2013 vo veci samej p o t v r d z u j e .

Výrok o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 2. rade m e n í tak, že žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému v 2/ rade náhradu trov konania na účet právneho zástupcu vo výške 496,69 € z titulu trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania na účet právneho zástupcu vo výške 87,46 € z titulu trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného v 1/ rade č. Upo 1/2012/Ba zo dňa 02.02.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra č. Pd 2007/05-12 zo dňa 28.09.2011. Správa katastra svojím rozhodnutím vyhovelá protestu Okresného prokurátora vo Vranove nad Topľou č. k. Pd 2007/05-12 zo dňa 26.05.2005 proti rozhodnutiu Správy katastra Vranov nad Topľou č. k. V 506/2004 zo dňa 27.04.2004, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, toto v celom rozsahu zrušila a vec vrátila na nové konanie.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že Správa katastra vo Vranove nad Topľou postupovala správne, keď vyhovel protestu prokurátora po zistení, že predmetná zmluva neobsahovala všetky podstatné náležitosti podľa katastrálneho zákona, nebola perfektným právnym úkonom a súčasne spôsobilým právnym úkonom na povolenie jej vkladu do katastra. Z výpisov z obchodného registra je zrejmé, že za oboch účastníkov konania boli povinní konať vždy dvaja členovia predstavenstva. Darovacia zmluva bola podpísaná osobami oprávnenými konať za zmluvné strany, t. j. za darcu PD Bystré podpísali predmetnú darovaciu zmluvu i návrh na vklad Ing. Pavol Palenčík, predseda predstavenstva a Ing. Anna Mihočová, členka predstavenstva. Za obdarovaného AGD Bystré podpísali darovaciu zmluvu i návrh na vklad dvaja členovia predstavenstva Anna Pasternáková a Michal Žipaj. K darovacej zmluve bolo priložené osvedčenie o pravosti podpisov zo dňa 20.04.2004, pričom z osvedčenia o pravosti podpisov vyplýva, že Ing. Pavol Palenčík, Ing. Anna Mihočová a Anna Pasternáková uznali podpisy za svoje vlastné, no Michal Žipaj podpísal predmetnú zmluvu až pred pracovníčkou M. T., poverenou notárkou JUDr. Valériou Zahorjanovou dňa 20.04.2004. Vzhľadom na to, že dňa 28.07.2003 skončilo členstvo Michalovi Žipajovi v predstavenstve obdarovaného, zmluva nebola za obdarovaného podpísaná zákonným spôsobom. Ak teda nebola zmluva podpísaná zákonným spôsobom, potom nemohla byť platne uzavretá a nemohla nadobudnúť účinnosť. Preto návrh na vklad k takejto zmluve nemohol byť povolený. K tomuto správa katastra vykonala pomerne rozsiahle dokazovanie aj v zmysle záverov najvyššieho súdu (8Sžo/44/2008 zo dňa 24.04.2008), no dôkaz o opaku nezískala. Žalobca žiadnym spôsobom počas celého katastrálneho konania nepreukázal, že Michal Žipaj zmluvu zo dňa 30.03.2003 skutočne popísal tohto dňa a pred notárskym úradom podpis uznal za svoj vlastný. Krajský súd je toho názoru, že správe katastra nie je zákonom daná možnosť ustáliť, že prevádzajúci je oprávnený s nehnuteľnosťou nakladať, ak táto skutočnosť nevyplýva z pripojených listín. V tejto súvislosti možno uviesť, že osvedčenie o pravosti podpisu je verejnou listinou. Takáto listina potvrdzuje, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal až do doby, kým nie je preukázaný opak (§ 134 OSP). Ak teda Michal Žipaj zmluvu podpísal podľa doložky až 20.04.2004 a táto skutočnosť nebola zo strany odvolateľa nijakým spôsobom vyvrátená počas celej doby trvania nového konania na správe katastra, cca počas troch rokov od 2008 do 2011 (po vrátení veci na nové konanie rozhodnutím katastrálneho úradu č. V 6/2005-08), neostávalo správne orgánu nič iné, ako protestu prokurátora vyhovieť. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP. Žalobcovi, ktorý nemal vo veci úspech, náhradu trov konania nepriznal a žalovaný zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 30.07.2013 dôvodiac, že pri rozhodovaní o povolení vkladu v zmysle § 31 ods. 1 až 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) správny orgán prihliada aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, avšak v danom prípade tak žalovaný nepostupoval. (1) Podľa žalobcu nie je možné konštatovať, že došlo k rozporu účelu alebo obsahu zmluvy so zákonom, pretože žalobca vystupoval na základe plnomocenstva za oprávnené osoby ako účastník darovacej zmluvy. Na základe tohto plnomocenstva bol oprávnený uzatvoriť darovaciu zmluvu a vykonať zápis v katastri nehnuteľností za účelom ich prevodu do jeho vlastníctva. Žalovaný navyše nikdy nevykonával procesný úkon, ktorým by konfrontoval tvrdenie žalobcu, že darovacia zmluva bola uzatvorená a podpísaná oprávnenými osobami dňa 30.04.2003. (2) Žalobca predložil aj rovnopis darovacej zmluvy zo dňa 30.04.2003, v ktorej osvedčenia pravosti podpisu osvedčila dňa 29.06.2005 pracovníčka notárskeho úradu JUDr. Valérie Zahorjanovej s doložkou „podpis na listine uznal za svoj vlastný“, vrátane Michala Žipaja. (3) Uplatnenie sankcie absolútnej neplatnosti právneho úkonu v konaní o vklade do katastra nehnuteľností za uvedených okolností sú v rozpore s ústavnými princípmi, najmä so zásadou ochrany dobrej viery a ochrany slobodnej vôle. Poukázal aj na porušenie procesných práv podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa § 3 ods. 1 a ods. 5 a § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb., keď žalovaný nedal možnosť žalobcovi sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie; nevykonával dokazovanie v rozsahu uloženom rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/44/2008 zo dňa 24.04.2008. Žalobca je presvedčený, že v konaní bol nedostatočne zistený skutkový stav veci, ktorý samotný je dôvodom, aby rozhodnutia správnych orgánov boli zrušené ako nezákonné. (4) Poukázal aj na skutočnosť, že mu bolo znemožnené nahliadnuť do súdneho spisu a oboznámiť sa s úkonmi súdu; krajský súd neodročil pojednávanie zo dňa 13.06.2013 napriek tomu, že podal žiadosť o odročenie, ktoré bolo súdu doručené 11.06.2013. Žiada preto odvolací súd, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ruší a vec

vracia na ďalšie konanie.

Proti rozsudku krajského súdu v časti o náhrade trov konania podal aj žalovaný v 2. rade odvolanie zo dňa 29.07.2013 v ktorom uviedol, že ustanovenie § 250k OSP síce nepočíta s trovami pribratého účastníka podľa § 250 ods. 1 OSP, avšak právo na náhradu trov konania má prislúchať aj pribratému účastníkovi, ktorý bol aktívnym tak v tomto konaní ako aj v konaní pre správnymi orgánmi. Pribratý účastník vystupoval aktívne aj v konaní pred konajúcim súdom, preto mu ako aktívnemu účastníkovi mala byť priznaná náhrada trov konania, ktoré mu v tejto súvislosti vznikli. Na pojednávaní konanom dňa 13.06.2013, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku a rozhodnutiu o trovách, si pribratý účastník náhradu trov riadne uplatnil. Žiada preto odvolací súd, aby rozsudok krajského súdu v časti o trovách konania zmenil alebo zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 11.09.2013 uviedol, že z podaného odvolania nevyplývajú základné náležitosti odvolania, t. j. z podaného odvolania nie je zrejmé, v akom rozsahu sa rozhodnutie súdu napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, z podaného odvolania nevyplývajú odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 OSP. Z obsahu odvolania vyplýva, akoby nesmerovalo proti rozhodnutiu konajúceho súdu, ale akoby smerovalo a bolo upriamené proti postupu správneho orgánu v prvom stupni vo veci samej. Žalobca si mýli a zamieňa správne konanie o merite veci a procesno-správne konanie o proteste prokurátora. Súdna judikatúra je ustálená na tom, že protest prokurátora je chápaný ako prostriedok realizácie právomoci prokuratúry pri ochrane zákonnosti, ktorý slúži na odstránenie predovšetkým vecnej nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, resp. na odstránenie procesných nedostatkov konania, ktoré majú vplyv na vecnú stránku konania. Konanie o proteste prokurátora nie je opravným konaním, v rámci ktorého nie sú využívané opravné prostriedky podľa správneho poriadku, ale ide o využívaný dozorový prostriedok, na základe ktorého vo vnútri správneho orgánu prebehne konanie o zmene alebo zrušení rozhodnutia napádaného protestom. Predmetom tohto správneho konania ako aj súdneho konania bolo posúdiť, či sa protestu malo vyhovieť alebo nie, či predmetné rozhodnutie o povolení vkladu bolo zákonné alebo nie, či pri vydávaní napadnutého rozhodnutia bol dodržaný zákonný procesný postup a či toto rozhodnutie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Nie je možné v tomto konaní nahrádzať konanie pôvodné, ba dokonca ani riešiť komu svedčí vlastnícke právo. Uvedený názor je prezentovaný napr. v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/383/2009. Žiadal preto odvolací súd, aby rozhodnutie krajského súdu potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne.

Žalovaný v 2. rade sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 11.09.2013 stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorým bolo konštatované, že Správa katastra vo Vranove nad Topľou postupovala správne, keď vyhovel protestu prokurátora podanom proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, nakoľko darovacia zmluva, na základe ktorej sa vklad vlastníckeho práva vykonal nebola perfektným právnym úkonom, spôsobilým na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, pretože darovaciu zmluvu podpísala za obdarovaného osoba, ktorá v danom čase nebola oprávnená za obdarovaného konať. Na základe toho žiadal odvolací súd, aby rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 OSP. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250ja ods. 1 OSP odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolaniu žalovaného v 2. rade proti výroku o trovách konania vyhovel a podľa § 220 OSP ho zmenil. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.10.2014 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

S účinnosťou od 01.10.2013 boli v zmysle § 8 písm. e/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené správy katastra a podľa § 9 ods. 4 cit. zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Správy katastra Prešov tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Prešov. Pod všeobecným

označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 28 ods. 1 katastrálneho zákona, práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 30 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona, účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti. Konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania.

Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná vôľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 36b ods. 2 písm. c/ Vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. 79/1996 Z. z., ktorou a vykonáva katastrálny zákon, pri skúmaní platnosti zmluvy sa zisťuje, či právny úkon svojím obsahom alebo účelom neodporuje zákonu alebo či ho neobchádza, alebo sa neprieči dobrým mravom, a to najmä, či za právnickú osobu konal oprávnený zástupca.

Podľa § 40 ods. 3 prvá veta zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak.

Podľa § 13 ods. 1 druhá veta zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“), právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Podľa § 243 ods. 2 a 3 ObZ, predstavenstvo je štatutárnym orgánom družstva. Predstavenstvo plní uznesenia členskej schôdze a zodpovedá jej za svoju činnosť. Ak zo stanov nevyplýva niečo iné, za predstavenstvo koná navonok predseda alebo podpredseda. Ak je však pre právny úkon, ktorý robí predstavenstvo, predpísaná písomná forma, je potrebný podpis aspoň dvoch členov predstavenstva.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že na základe darovacej zmluvy uzavretej dňa 30. apríla 2003 medzi Poľnohospodárskym družstvom Bystré, ako darcom a Agrodružstvom Bystré, ako obdarovaným malo dôjsť k prevodu vlastníctva nehnuteľností zapísané na LV Č. XXXX kat. úz. U., na LV Č. XXX, kat. úz. A., na LV Č. XXX kat. úz. F. a na LV Č. XXX kat. úz. M. presne špecifikované v článku 1 zmluvy. Darovacia zmluva bola podpísaná osobami oprávnenými konať za zmluvné strany, t.j. za darcu Poľnohospodárske družstvo Bystré podpísali zmluvu Ing. Pavol Palenčík, predseda a jeden člen štatutárneho orgánu Ing. Anna Mihočková, tak ako to vyplýva z výpisu obchodného registra zo dňa 27.02.2003. Za obdarovaného Agrodružstvo Bystré podpísali zmluvu dvaja členovia predstavenstva, a to Anna Pasternáková a Michal Žipaj, tak ako to vyplýva z výpisu obchodného registra zo dňa 17.04.2003. Návrh na vklad vlastníckeho práva k darovacej zmluve zo dňa 15.05.2003 bol doručený

prvostupňovému správneho orgánu 21.04.2004, a bol podpísaný tými istými osobami. K darovacej zmluve bolo priložené osvedčenie o pravosti podpisu zo dňa 20.04.2004. Na základe tejto darovacej zmluvy, ktorej súčasťou tvorilo aj osvedčenie o pravosti podpisu zo dňa 20.04.2004, prvostupňový správny orgán povolil vklad vlastníckeho práva dňa 27.04.2004. Podľa osvedčenia o pravosti podpisu z 20.04.2004 pracovníčka poverená notárkou JUDr. Valériou Zahorjanovou M. T. osvedčila pravosť podpisov na darovacej zmluve pre Ing. Palenčika, Ing. Mihočkovú, Annu Pasternákovú na základe toho, že uznali svoje podpisy za vlastné na darovacej zmluve, kým podpis Michala Žipaja osvedčila tým, že tento mal pred ňou listinu vlastnoručne v uvedený deň podpísať.

Predmetom prvostupňového ako i odvolacieho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v 1. rade, najmä posúdenie otázky, či v mene žalobcu (obdarovaného) mohol konať Michal Žipaj pri uzavretí darovacej zmluvy zo dňa 30.04.2003. Predmetom odvolacieho konania bolo aj preskúmanie rozsudku krajského súdu v časti o trovách konania, a to, či žalovaný v 2. rade má právo na priznanie náhrady trov konania.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Na základe vyššie uvedeného ustanovenia sa najvyšší súd stotožňuje s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/7/2012-116 zo dňa 13.06.2013, ktorým zamietol žalobu žalobcu, konštatuje správnosť uvedených dôvodov a pre zdôraznenie správnosti uvádza doplnujúce dôvody.

Ako už bolo konštatované a ako vyplýva z citovaných ustanovení právnych predpisov, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Ako vyplýva z výpisu z Obchodného registra družstva Agrodružstvo Bystré zo dňa 17.04.2003, za družstvo konajú dvaja členovia predstavenstva vždy spolu, a to tak, že k obchodnému menu družstva pripoja svoj vlastnoručný podpis. Je potrebné dodať, že Anna Pasternáková a Michal Žipaj boli oprávnení v mene družstva Agrodružstvo Bystré dňa 30.04.2003 uzavrieť a podpísať darovaciu zmluvu s Poľnohospodárskym družstvom Bystré v likvidácii, keďže k uvedenému dňu boli členmi predstavenstva. K podpísaniu, resp. k potencionálnemu platnému uzatvoreniu zmluvy však došlo až dňa 20.04.2004, pretože k podpisu Anny Pasternákovovej na darovacej zmluve pristúpil svojim podpisom ďalší člen predstavenstva družstva Agrodružstvo Bystré - Michal Žipaj, čo je preukázané notárskou doložkou zo dňa 20.04.2004 o legalizácii podpisu na darovacej zmluve z ktorej vyplýva, že Michal Žipaj podpísal darovaciu zmluvu až pred pracovníčkou notárskeho úradu. V tom čase už ale Michal Žipaj nebol členom predstavenstva, teda nebol oprávnený uskutočňovať právne úkony v mene družstva Agrodružstvo Bystré, pretože členstvo mu zaniklo dňom 30.05.2003. Vzhľadom k tomu, že sa žalobcovi nepodarilo preukázať opak, musíme považovať uvedenú legalizáciu podpisu za hodnovernú. Z toho plynie záver, že uzatvorená darovacia zmluva datovaná na 30.04.2003, podpísaná 20.04.2004, je absolútne neplatná.

K tvrdeniu žalobcu, že disponuje zmluvou, na ktorej je notársky osvedčený podpis Michala Žipaja zo dňa 29.06.2005 s doložkou „podpis na listine uznal za svoj vlastný“, najvyšší súd dodáva, že v uvedenej situácii je táto irelevantná. Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Keďže žalobca uvedenú listinu predložil až v odvolacom konaní, prvostupňový ako aj odvolací súd nemohol a nemôže na ňu prihliadať. Ako správne podotkol žalovaný v 2. rade, uvedená listina môže byť podkladom pre nové konanie o povolení vkladu, resp. podľa názoru najvyššieho súdu ju mohol žalobca predložiť v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu s poukazom na úplný apelačný princíp podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku.

Odvolací súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že uplatnenie sankcie absolútnej neplatnosti právneho úkonu v konaní do katastra nehnuteľností za uvedených okolností, je v rozpore s ústavnými princípmi. Podotýka, že v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona okresný úrad (predtým správa katastra) preskúma zmluvu najmä z hľadiska, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či zmluva

neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a iné. Ide o zákonom stanovenú obligatórnu povinnosť (nie fakultatívnu možnosť) správneho orgánu preskúmať zmluvu z hľadiska uvedených podmienok. Nepochybil preto správny orgán, ak v súlade s protestom okresného prokurátora proti pôvodnému rozhodnutiu, toto po preskúmaní zmluvy v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na nové konanie z dôvodu, že za obdarovaného neoprávnene konal bývalý člen predstavenstva.

Čo sa týka neodročenia pojednávania zo dňa 13.06.2013 a porušenia práva nazerať do súdneho spisu podľa § 44 ods. 1 OSP, najvyšší súd je toho názoru, že neboli porušené procesné práva žalobcu, resp. nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom. Zo súdneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 07.05.2013 bolo zástupkyňi žalobcu doručené uznesenie o pribratí účastníka správneho konania do súdneho konania a predvolanie na pojednávanie dňa 13.06.2013. Z toho vyplýva, že žalobca (resp. zástupkyňa) mal dostatok času na to (viac ako mesiac), aby sa dostavil na krajský súd do Prešova za účelom nahliadnutia do spisu, aby zistil aké procesné úkony sa odo dňa 30.01.2013 (úradný záznam o poslednom nazretí zástupkyne žalobcu do súdneho spisu) uskutočnili, a aby sa dostatočne pripravil na pojednávanie s ktorým bol oboznámený a ktoré sa konalo dňa 13.06.2013. S prípadným nesúhlasným názorom krajského súdu o pribratí účastníka správneho konania do súdneho konania, sa žalobca mal možnosť vysporiadať tak, že v lehote 15 dní od doručenia uznesenia o pribratí mohol podať odvolanie, avšak uvedené procesné oprávnenie nevyužil. Žalobca je taktiež povinný znášať riziko, že v prípade, ak podá žiadosť o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov v krátkom časovom odstupe od pojednávania (dôjdená krajskému súdu dňa 11.06.2013), môže sa vyskytnúť akákoľvek objektívna okolnosť, ktorá spôsobí tú skutočnosť, že o podanej žiadosti nerozhodne súd včas. V takom prípade bolo povinnosťou žalobcu zúčastniť sa pojednávania a podať návrh na odročenie pojednávania priamo na ňom, pričom o podanom návrhu by rozhodol predseda senátu. Za situácie, ak by podanému návrhu predseda senátu nevyhovel, pojednávanie by pokračovalo ďalej a žalobca by nebol vystavený negatívnemu dôsledku v podobe neúčasti na pojednávaní a vyhlásenia rozsudku bez jeho účasti. V neposlednom rade najvyšší súd poznamenáva, že novela OSP vykonaná zákonom č. 388/2011 Z. z. ukladá povinnosť účastníkovi konania, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, aby dôvod, pre ktorý žiada odročiť pojednávanie, oznámil súdu bez zbytočného odkladu, len čo sa o ňom dozvie alebo sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Uvedená novela zaviedla v druhom odseku aj obligatórne náležitosti návrhu na odročenie pojednávania, ktorými sú o. i. vždy dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, deň, kedy sa o dôvode účastník dozvedel a uvedenie kontaktu na účastníka, aby súd mohol bez zbytočného odkladu oznámiť posúdenie návrhu na odročenie termínu pojednávania, t. j. či ho akceptuje alebo nie. V žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania zo dňa 10.06.2013 však absentujú spomínané obligatórne náležitosti. Okrem uvedenia dôvodu (podľa názoru najvyššieho súdu však nejde o dôležitý dôvod), chýba uvedenie konkrétneho dňa, kedy sa žalobca o dôvode dozvedel, resp. z uvedeného podania nie je celkom zrejmé, ktorý deň považuje žalobca za deň, kedy sa o dôvode dozvedel, a taktiež chýba akýkoľvek kontakt, prostredníctvom ktorého by súd bezodkladne oznámil svoje rozhodnutie žalobcovi. Vzhľadom k neexistencii dôležitého dôvodu a absencii obligatórnych náležitostí návrhu na odročenie pojednávania má najvyšší súd za to, že krajský súd nepochybil, keď nerozhodol o odročení pojednávania.

Na základe uvedeného najvyšší súd v zmysle § 219 ods. 1 OSP rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/7/2012-116 zo dňa 13.06.2013 vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a 2 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP, a taktiež aj v zmysle ustálenej súdnej praxe (NS SR 10Sžr/104/2011 zo dňa 27.06.2012, NS SR 1Sžr/101/2011 zo dňa 17.01.2012) tak, že žalobca je povinný zaplatiť náhradu trov prvostupňového i odvolacieho súdneho konania žalovanému v 2. rade na účet právneho zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v celkovej výške 584,15 €, ktorá pozostáva z:

1. trov prvostupňového konania vo výške 496,69 €, a to:

· z náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia JUDr. Jozef Váško, správca konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Bystré v likvidácii - zo dňa 01.06.2013 (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky) - 130,16 €,

- vyjadrenie k žalobe - zo dňa 03.06.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky) - 130,16 €,

- účasť na pojednávaní dňa 13.06.2013 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky) - 130,16 €,

· z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - 3 x 7,81 € (rok 2013) = 23,43 €,

· z dane z pridanej hodnoty vo výške 20 % z náhrady za úkony právnej služby a z režijného paušálu podľa § 18 ods. 3 vyhlášky - 82,78 €.

2. trov odvolacieho konania vo výške 87,46 €, a to:

· z náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby:

- odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej zo dňa 29.07.2013 (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky) - 65,08 €,

· z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - 7,81 €

· z dane z pridanej hodnoty vo výške 20 % z náhrady za úkony právnej služby a z režijného paušálu podľa § 18 ods. 3 vyhlášky - 14,57 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.